

[Brorsen.]

Marken. Men oprigtig talt — meget store Poster af Statens Aktiver er i en vis Forstand intet værd, idet de aldrig kommer til at give Udbytte. Jeg kunde her nævne en Række forskellige Ting lige fra Statsbanerne, Sindssygeanstalter, Aandssvegeanstalter og til Skoler, Universiteter o. s. v. Det er alt sammen Ting, vi ikke kan undvære; men det er i alt Fald Aktiver af en særlig Art, fordi man aldrig kan vente, at der kommer Udbytte af dem.

Hvad angaar den store Arbejdsløshed, er Samfundsbilledet nogenlunde det samme som sidste Aar. Efter den sidste Opgørelse, jeg har set, var Arbejdsløsheden oppe paa et Tal af 130 000; Tallet er naturligvis faldet nu, det bevæger sig omkring 100 000, jeg vil antage, det er lidt over. Det var ikke mindst paa dette Omraade, man i store Kredse saa hen til denne Regering med Tro paa dens Initiativ, Tro paa, at den kunde løse dette store og uhyggelige Spørgsmaal. Dette har altsaa vist sig ikke at være Tilfældet. Hvert Aar søger man at bøde herpaa, og i Aar forsøger man ved den Lov, der blev vedtaget her ved tredje Behandling i Dag, at sætte ind med en Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden. Det vil temmelig sikkert blive kostbart.

Venstre er i lige saa høj Grad som Regeringspartierne interesseret i, at Arbejdsløsheden og ikke mindst Ungdomsarbejdsløsheden kan blive mindre, men vi har anvist andre og efter vor Mening bedre Veje end dem, Regeringen og Flertalspartierne slaar ind paa. Jeg vil i denne Forbindelse nævne noget, som jeg for mit eget Vedkommende har gaaet og syslet med. Vilde det ikke være det allermest praktiske, naar der er Tale om unge arbejdsløse, og den i alle Henseender bedste og billigste Maade, at sende de paagældende ud, f. Eks. i vore Statshusmandsbrug? Vi er alle enige om, at det, det kommer an paa, er, at de bliver beskæftiget ved Arbejde. Dér skulde de nok lære at arbejde. Jeg siger med Vilje Statshusmandsbrug og ikke Gaardmandsbrug, for saa vilde man sige: I vil have billig Arbejdskraft! Nej, det er der aldeles ikke Tale om.

Jeg mener, det vilde være ganske fortræffeligt, om disse unge, skal vi sige 1 Aar, kom ud til saadanne Læresteder og fik praktisk Arbejde. Jeg er klar over, at ikke alle Husmandsbrug egner sig hertil, men man vilde kunne udtage adskillige Tusind Hjem, som var udmærkede Læresteder for disse unge Mennesker mellem 18 og 22 Aar — derom er der for mig ingen

Tvivl. I et saadant Husmandsbrug i vore Dage har Familien vanskeligt ved selv at overkomme Arbejdet, de har ingen Medhjælp, for de savner de nødvendige Kontanter, og derfor søger de at hulle sig igennem, saaledes som det nu bedst kan gaa, og meget af det Arbejde, som egentlig skulde gøres derude, lader de ligge; det var ganske udmærket, hvis de dér kunde faa en saadan Medhjælp, som jeg omtalte før. Jeg mener, man baade kunde give den paagældende unge et Vederlag for hans Arbejde og den paagældende Husmand en Betaling for hans Vejledning. Jeg er overbevist om, at saa kunde det gøres — og samtidig bedre end nu — for de halve Penge af dem, vi giver ud i dette Øjeblik og ogsaa i Fremtiden, naar Ungdomsarbejdsløshedsloven er gennemført.

Nu vil naturligvis det ærede Medlem Hr. Bomholt slaa tre Kors for sig, idet han øjeblikkelig vil tænke paa de hellige Tariffer — dem maa man jo passe paa ikke at støde an imod. Men hvis man tænker alvorligt over Sagen, skulde der saa ikke være en eller anden Radikal eller Socialdemokrat, som vilde sige: Det var egentlig en ganske fornøftig og praktisk Maade at gøre det paa.

En saadan Fremgangsmaade er aldeles ikke ukendt ude i Europa, det er det, der foregaar f. Eks. nede i Tyskland for Tiden. Og hvis man nu herhjemme vil sige — der vil jo komme en Mængde Indvendinger —: Der er Masser af de Folk, som slet ikke egner sig til at komme ud i saadant et lille Landbrug, saa vil jeg minde om, at vi engang har haft en Bevægelse her i Danmark, som gik ud paa, at Studenterne skulde ud og deltage i Landbrugsarbejdet, fordi man mente — og det gjorde de unge i og for sig ogsaa selv —, at det havde Betydning for dem at blive bekendt med, hvad der egentlig foregaar ude i det praktiske Landbrug.

Jeg er overbevist om, at de Metoder, Venstre har anvist, vilde være bedre end de, der skal anvendes efter den i Dag vedtagne Lov. Hvis man efter vore Metoder kunde aflaste Socialministeriets Budget, var det virkelig et godt Formaal. Det Udgiftsbeløb af 400 Mill. Kr., vi nu efterhaanden er kommet op paa — regner man de Ydelser fra, som de forsikrede selv betaler, vil jeg antage, vi kan blive staaende ved Tallet 300 Mill. Kr. —, er et mægtigt Tal. Man faar et Begreb om, hvor stort Beløbet er, naar man f. Eks. sammenligner det med Landbrugets samlede Rentebyrde, der er opgjort til 217 Mill. Kr. Jeg synes, det har sin Betydning at stille de to Tal op over for hinanden; man faar derved et